

מ"ת 41922/09/17 - מדינת ישראל נגד בן חבושה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 41922-09-17 מדינת ישראל נ' חבושה(עציר)
תיק חיצוני: 409754/2017

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	בן חבושה (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.
2. נגד המשיב, יליד נובמבר 1997, הוגש כתב אישום המייחס לו החזקת נשק - אקדח "יוניק", לא תקין המסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם שהוסתר בתוך גרב על אדן החלון בחדרו של המשיב וכן אקדח "ברטה" המסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם וכן מחסנית ובה 8 כדורים תואמים, שהוסתר סמוך למחסן הנמצא בצמוד לבית מגוריו של המשיב.
3. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בשל המסוכנות העולה ממעשיו ומפנה לכך שהחזיק נשק טעון עם מחסנית וכדורים בחצר ביתו וכן מפנה לחזקת המסוכנות הסטטוטורית הקיימת על פי חוק.
4. למשיב אין הרשעות קודמות וקיים בעניינו רישום פלילי, ללא הרשעה מבית משפט לנוער.
5. ביום 25.9.17 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך טען לנסיבות המצדיקות לדעתו שחרור המשיב לחלופה, אף ללא קבלת תסקיר שירות המבחן. להלן תמצית הטענות:
  - א. קיים כרסום ראייתי בכל הנוגע להחזקת אקדח ה"יוניק" לאור חוות הדעת הקובעת, כי האקדח ללא קנה, לא תקין ולא מסוגל לירות.
  - ב. הנסיבות בהן החזיק המשיב באקדחים מלמדים כי אינו מסוכן, על פי הלכת **אבו מוך**: המשיב התייצב במשטרה מיד כשנקרא, הודה מיד, מסר מיוזמתו פרטי האקדח שהוחבא מחוץ לבית ומסר את מיקומו וכן מסר גרסה לגבי נסיבות מציאת כלי הנשק על ידו. עצם מסירת הגרסה ושיתוף הפעולה מלמדים כי ניתן לתת במשיב אמון.

המשיב החזיק את הנשק התקול בחדרו כי הבין שאין בו סכנה ואת האקדח השני החביא מחוץ לבית. המשיב מסר כי מצא את כלי הנשק בשדה ותכנן למסרם למשטרה, מיד עם שובו לאילת - נסיעה אשר תוכננה מראש. המשיב הגיע לתחנת המשטרה ישירות מאילת מיד כשיצרו איתו קשר.

אין ראיות הסותרות את גרסת המשיב. אף במידע שהוביל לחיפוש בביתו לא מוזכרים כלי נשק. על כן צריך

להניח בשלב זה את הדבר לזכותו.

ג. מכל אלה למדים, כי המשיב נמצא בתחתית הסולם במדרג שנקבע בבש"פ אבו מוך, ועל כן יש לשחררו לחלופת מעצר. נוכח גילו הצעיר של המשיב, היעדר הרשעות קודמות והזמן ההמתנה הממושך הנחוץ לקבלת תסקירי שירות המבחן בימים אלה עתר ב"כ המשיב כי בית המשפט יבחן את החלופה בעצמו ללא צורך בקבלת תסקיר.

ד. ב"כ המשיב הגיש לעיוני אסמכתאות שונות, לרבות במקרים חמורים יותר בהם שוחררו נאשמים לחלופות מעצר, אף ללא תסקיר.

ה. החלופה המוצעת היא בבית אחיו בעיר שדרות, תחת פיקוח גיסתו (אשת האח) ואמה (חמותו של האח).

6. המדינה מתנגדת לשחרור המשיב לחלופה המוצעת ובחצי פה התנגדה גם לקבלת תסקיר בעניינו של המשיב. להלן תמצית טענות המדינה:

א. לגבי אקדח ה'יוניק' עולה מחוות הדעת שגם אם אינו מסוגל לירות עכשיו יכול להיות שמיש בעתיד.

ב. כלי הנשק נתפסו אצל המשיב באמצעות כלבן, לאחר שהמטרה הגיעה אל המקום בעקבות מידע שעניינו סמים. אקדח ה'ברטה' נתפס בין החומה ובין מחסן הבית כשהוא מוחבא. אקדח ה'יוניק' נתפס על אדן החלון בחדרו של המשיב.

ג. במכלול הנסיבות לא ניתן לקבוע כי נסתרה חזקת המסוכנות הסטטוטורית ויש למקם את המשיב במרכז ה"סולם" על פי הלכת **אבו מוך**: המשיב מוסר שנגע באקדח; החליף גרב; בדק אותו; הסברו מדוע לא הזעיק מיד משטרה או לא מסר את כלי הנשק אינו סביר, האופן בו השאיר את האקדח מוחבא בחצר אינו מתיישב עם גרסתו, בעיקר כשהנשק נמצא טעון ומוכן לירי. בהודעתו המשיב אף אמר שבתחילה תכנן למכור את הנשק.

7. עיינתי בתיק החקירה וכן באסמכתאות אליהן הפנו הצדדים ובאסמכתאות נוספות. בסופו של דבר אני סבורה, כי התיק שבפניי גבולי לעצם האפשרות לשחרור לחלופת מעצר. ואולם, נוכח גילו הצעיר של המשיב והיעדר הרשעות קודמות אני סבורה שיש מקום לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם מתן החלטה סופית על מנת שיהיו בפניי מכלול הנתונים. להלן נימוקיי.

8. לענין התשתית הראייתית - אכן, מחו"ד המומחה מיום 19.9.17 עולה, כי אקדח היוניק שנתפס בחדר המשיב הינו ללא קנה, חלוד ולא ניתן לבצע ידי במצבו. טענת המדינה, כי מדובר בנשק שניתן יהיה לעשות בו שימוש בעתיד לא נתמכה בראיה המצויה בתיק. אף טענה (שלא נטענה בפניי במפורש) כי מדובר ב"חלק... של כלי כזה" (ראו סעיף 144(ג)(1) סיפא לחוק העונשין) אינה מצוינת במפורש בחוות הדעת שבתיק, אף שהיא מסתברת מחוות הדעת וכן מאישור הקצין (מסמך לג'). בנסיבות אלה אני קובעת, כי קיים כרסום בכל הנוגע לפריט הראשון בסעיף 1 לעובדות כתב האישום.

9. לו הואשם המשיב בפריט זה בלבד, הייתי סבורה כי יש בכרסום הראייתי כדי להצדיק בחינת חלופה ללא תסקיר, ואז גם ניתן היה לומר כי עניינו של המשיב דומה במקצת להחלטה בעניין **פחימה** (מת (י-ם) 36898-03-15) שהוגשה לעיוני על ידי ב"כ המשיב. אלא שבעניינו אין הדבר כך, שכן אין חולק כי מלבד

אקדח ה"יוניק" החזיק המשיב גם אקדח "ברטה" תקין, עם תחמושת.

10. המעשים המיוחסים למשיב מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית. לא אוכל לקבוע כלל, כי חזקת המסוכנות נסתרה במקרה זה או כי יש למקם את עניינו של המשיב בפניי ב"תחתית הסולם" על פי הלכת **אבו מוך**. אני סבורה, כי טיעון המדינה ולפיו מכלול הנסיבות מלמד כי המשיב מצוי במרכז המדרג תואם יותר את חומר הראיות:

א. אקדח ה'ברטה' נתפס כשהוא מוחבא מחוץ למחסן הבניין, כאשר המחסנית ובה כדורים בתוך האקדח (ראו למשל דו"ח פעולה של השוטר סויסה, מסמך נ').

עצם החבאת אקדח טעון ומוכן לירי מחוץ לבית איננה מתיישבת כלל עם החזקה 'תמימה' והיא מתיישבת בהחלט עם החזקה צופה פני מעשה פלילי - בין על ידי המשיב ובין על ידי אחר מטעמו או באמצעותו.

ב. המשיב מסר גרסה ולפיה מצא את שני כלי הנשק באקראי בשדה יום קודם לכן. לטענתו, את הנשק החלוד והבלתי תקין בחר להשאיר בבית (על אדן חלון חדרו, המצוי בקומה השלישית, מבחוץ) ואת הנשק התקין, עם מחסנית "בפנים" בחר להחביא "בשכונה" ליד המחסן כי פחד "שמישהו יגע בזה". לדברי המשיב בחקירתו: "אחד לא הפריע לי שיהיה למעלה כי הוא חלוד לא טוב וזה שטוב פחדתי לשים למעלה ואמרתי ככה לפחות אם יגנבו אני ילך להביא למשטרה את השני".

גם אם תתקבל גרסתו של המשיב לעניין אופן הגעת כלי הנשק לידי - דבר שאין מקומו להתברר בהליך זה אלא במסגרת התיק העיקרי - אין בהסבר התמוה על פני הדברים כדי לסתור את חזקת המסוכנות. המחשבה, כי אקדח תקין ומוכן לירי יהיה "בטוח" יותר במקום ציבורי מאשר בכל מקום אחר בתוך הבית, לרבות אדן החלון בקומה השלישית מבחוץ אליו יש כניסה רק מתוך חדרו של המשיב (ראו גם בהודעת האם) בלתי מתקבלת על הדעת.

הדברים נכונים בפרט, מקום בו עולה בבירור מהודעת אמו של המשיב כי רק היא והמשיב גרים בבית, כי "אף אחד" לא נמצא בבית, כי בממ"ד מתגורר המשיב לבדו וכי בבית כספת המיועדת בין היתר לאחסון אקדח אותו היא נושאת ברישיון עקב עבודתה כמאבטחת. לא כל שכן, מפתח המחסן נמצא בחדרו של המשיב והאם מסרה בהודעתה כי אין לה גישה למחסן ואף לא ידעה היכן מצוי המפתח. חרף זאת, בחר המשיב לפעול כפי שפעל. המדובר בהתנהגות המחזקת חזקת המסוכנות ודאי שאינה סותרת אותה.

ג. עוד אוסיף בעניין זה, כי האקדח היה עטוף בגרב השייך למשיב, כפי שזוהה על ידי אמו בחקירתה. המשיב מסר בחקירתו, כי זרק את הגרב המקורית בה נמצא האקדח דרך החלון והכניס אותו לגרב שלו שמצא בבית ואז יצא להחביא את האקדח "בשכונה" ליד המחסן. אין בפי המשיב הסבר סביר מדוע בחר לעשות כן וגם התנהגות זו מתיישבת יותר עם החזקה למטרות פליליות מאשר עם החזקה 'תמימה'.

ד. המשיב טען, כי חשב בתחילה למכור את האקדחים ולאחר מכן תכנן למסור אותם למשטרה אך לא עשה כן באותו הרגע, כי רצה לנסוע לאילת. לדבריו, לאחר הבאת האקדחים אל הבית והחבאתם נסע לאילת במונית וחזר משם עם זימונו לחקירה. לדבריו לא רצה להגיע לחקירות "לא הרגיש לחץ", לא רצה שיעכבו אותו וגם לא חשב לדווח על כלי הנשק טלפונית. לא נמסר, כי דבר מה דחוף המתין למשיב באילת במועד ספציפי. כאמור, מהימנות גרסת המשיב תיבחן במסגרת התיק העיקרי על ידי המותב

המתאים ולא כאן המקום לקבוע אם היא נכונה או שקרית. אך ניתן בהחלט לקבוע כבר בשלב זה, כי גם אם המשיב דובר אמת, גרסתו אינה מתיישבת כלל עם השכל הישר ועם התנהגות מצופה סבירה של אדם תמים מן היישוב הנתקל באקראי באקדחים בשטח פתוח ואין בה להחליש את חזקת המסוכנות.

ה. לא אוכל לייחס משקל רב, כנטען על ידי ב"כ המשיב, לעובדה כי המשיב סיפר מיוזמתו בחקירה על מקום המצאו של אקדח ה'ברטה' שכן לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית על כך, כי בעת החיפוש ביום 12.9.17 אחר הצהריים בוצע החיפוש בנוכחות אמו של המשיב, לרבות תפיסת האקדח במחסן. אף נכתב בדוחו"ת השוטרים (ראו מסמך א' - דו"ח הפעולה של השוטר רחמים ומסמך נ' הנ"ל) כי אמו של המשיב יצרה עמו קשר טלפוני במעמד זה וגם המשיב מסר בחקירתו, כי ידע עובר לחקירתו שהתבצע חיפוש בבית.

11. בהקשר זה אדגיש, כי לא ניתן ללמוד גם מעניין **עמראני** (מת (ב"ש) 67296-01-17) שם נקבע מפורשות על ידי בית המשפט, כי מדובר במי שהחזיק בנשק למטרות ציד בלבד - דהיינו מצוי ברף הנמוך (קטגוריה ו') על פי ה"סולם" שנקבע בהלכת **אבו מוך**. באותו מקרה שוחרר הנאשם בתנאי מעצר בית מלא והפקדה בסך 10,000 ₪.

12. במכלול הנסיבות אני סבורה, כי המסוכנות העולה מן המיחוס למשיב ומהתנהלותו הכוללת מלמדת על מסוכנות רבה. עוד אני סבורה, כי לא ניתן להקל ראש כלל בהחלטה להחזיק בנשק במצב מוכן לירי המוחבא במקום ציבורי. הסבריו של המשיב מתחילתם ועד סופם, גם אם אין זה השלב הדיוני להעריך את עצם אמיתותם, אינם מתקבלים על הדעת כהסברים סבירים של אדם תמים מן היישוב שאיננו מסוכן לשלום הציבור. אני סבורה, כי המשיב לא עמד כלל בנטל להראות, כי נסתרה חזקת המסוכנות הסטטוטורית בעניינו וכי הוא מצוי ברף התחתון של המדרג על פי הלכת **אבו מוך** לא אוכל להיענות לבקשה לשקול שחרור לחלופה המוצעת. הדברים נאמרים ביתר שאת, נוכח הצעת החלופה בתחומי העיר שדרות.

13. אם מצאתי לנכון להפנות את עניינו של המשיב לשירות המבחן הרי זה אך ורק בשל גילו הצעיר והעובדה שלחובתו רישום פלילי בודד, ללא הרשעה, מבית משפט לנוער. בהחלטות השיפוטיות שהוצגו לעיוני על ידי ב"כ המשיב, נשלחו נאשמים לבחינה על ידי שירות המבחן גם בנסיבות חמורות אף יותר ועל כן יש לאפשר לכל הפחות את הדבר גם במקרה זה.

14. נוכח האמור לעיל, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב. התסקיר יוגש עד יום 25.10.17. בדיקת מסמכים למועד. עם קבלת התסקיר יתואם מועד לדיון עם ב"כ המשיב.

15. המזכירות תעביר העתק פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

16. ב"כ המשיב יעביר לשירות המבחן פרטי החלופה - זו שהוצעה בדיון, או אחרת מחוץ לתחומי העיר, אם קיימת.

17. בהמשך להחלטתי במעמד הדיון, אני מורה על ביטול הדיון הקבוע למחר. המזכירות תודיע בדחיפות לב"כ הצדדים ותבטל בדחיפות זימון המשיב משב"ס.

18. תיק החקירה יוחזר לנציג המדינה מחר באולם המעצרים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.